cerē nō pōt ⁊ redundāt fluctꝰ eiꝰ i ↄculcationē ⁊ lutū ⁊ nō ē pax im
pijs dicͭ dn̄s. Dignū ē vt qui ꝑ ſupbiā eleuant̄ in mūdo. per pēas
ↄculcent̄ in inferno. ⁊ qui in mūdo turbauerūt pacē. in inferno n̄
habeāt pacē. Certe beatꝰ Jacobꝰ ne biberꝫ de calice iſto igneo. ſpre
uit auariciā. vir pauper in h̄ mūdo fuit. ne de h̄ biberet ſulphure.
ſpreta luxuria vixit ↄtinenter. ne ſpm̄ ꝓcellaꝝ biberet ſpreta ſuper
bia vixit huilit̄. huiꝰ interceſſione dn̄s nos ab hoc calice eripiat ⁊
ad calicē celeſtis iocūditatis ꝑducat q̄ ſine fi. vi. ⁊ regnat.

¶ Ad vincula Sancti petri Sermo

D Iſſoluta ſunt vincula brachioꝝ ⁊ manuū illiꝰ per manus
potentis Jacob. Geneſ. 49. Hec verba dicta ſunt de Jo
ſeph quē dn̄s eripuit de carcē pharonis. ⁊ p̄n̄t accipi de be
ato petro q̄ dn̄s per angelū eripuit de carcere herodis. S3 h̄ in v̄
bis premiſſis duo deſcribunt̄. P̄mo magnitudo bn̄ficij exp̄mit̄. 2º
actoꝛ bn̄ficij oſ̄dit̄. Per p̄mū excitat̄ affectꝰ ad dilectionē. per ſ3 in
ſtruit̄ intellectꝰ ad gr̄aꝝ actionē. P̄mū ibi. diſſoluta ſūt vincula. 2ᵐ
ibi. per manꝰ potētis Jacob. i. dei. ¶ Nō q̄ deꝰ beatū petꝝ ſoluit de
q̄druplici viculo. videlicꝫ de vinculo terrene cupiditatis ad ↄtēp
tum tēpoꝛaliuꝫ vocādo. De vinculo iniquitatis pcc̄a relaxādo. De
vinculo carceris. ipſum de carcere liberando. De vinculo coꝛpoꝛiſ
animā de ſtatu huius miſerie educendo. ¶ P̄mo dico q̄ ſoluit eum
de vinculo terrene cupiditatis ad contemptū tempoꝛaliū vocādo.
Job 39. Quis dimiſit onagrum liberum ⁊ vincula eius quis ſol
uit ſupple niſi ego. Onager eſt aſinus ſilueſtris ſignificat auaruꝫ
Gloſa. Onager liber dimittit̄ cum calcatis terrenis deſiderijs ab
appetitione rerum tempoꝛalium exhonerat̄. Vincula ſoluuntur. cuꝫ
terrenoꝝ deſideriorū tenacula diſſoluuntur. Petrus onager erat qn̄
tempoꝛalia querebat. quando retia in mare pꝛo lucro querendo
mittebat. Tunc vero dominus liberum dimiſit eum ⁊ vincula ſol
uit quando ipſum ad ſe vocauit. Uis ſcire q̄ꝫ liber tunc fuerit. cum
vocaretur a domino. relictis omnibus ſecutus eſt euꝫ. Un̄ de ipſe
in perſona omnium dicit Mathei xix. Ecce nos reliquimus om̄ia
⁊ ſecuti ſumus te. Accipe exemplum o auare a beato petro. ⁊ audi
vocem chꝛiſti vt contemnas tempoꝛalia ⁊ relinquas. etſi non quā
tuꝫ ad illa que iuſte poſſides. ſaltē q̄ꝫtū ad illa que iniuſte poſſides.

Alioq̄n nūq̄ꝫ ꝓuenies ad regnū celoꝝ. Math. xix. Facilꝰ eſt came
lum ꝑ fo. acꝰ trāſire. q̄ꝫ diuitē ſupple iniuſtas diuicias poſſidentē
intrare in reg. ce. Vn̄ ipſe diues bn̄ ꝯparat̄ onagro. cuiꝰ natura ē
herbas virentes cū diligētia querere. q̄s cū inuenerit pre gaudio
rudit. ⁊ nō ꝑſentit beſtiā vel hominē ipm̄ venari cupientē. ſic diueſ
cū magna diligētia querit pecuniā. ꝙ nec mortē nec dyabolū ipſi
inſidiantē preſentit. Ecc̄. ix. Neſcit hō finē ſuū. ſꝫ ſicut piſces capi
unt̄ hamo. ⁊ ſicut aues ꝯprehendūt̄ laqueo ſic hō in tp̄e malo. i. i
morte cū illa ſupuenerit. ¶ Scd̄o dico ꝙ ſoluit cū de vinculo ini
quitatis pc̄ca relaxādo. Dyabolꝰ enī cū hominē ad ꝯſenſum pc̄i
inducit. animā funibꝰ ⁊ vinculis peccatoꝝ adeo fortit̄ cōſtringit
ꝙ ipſam ad carcerē inferni ꝑtraheret niſi ꝑ dei grām vincula iſta
rupta fuerint Prouer. v. Iniquitates ſue capiēt impiū. ⁊ funibus
peccatoꝝ ſuoꝝ ꝯſtringit̄. Ipſe morieť q2 nō habuit diſciplinā. et in
multitudine ſtulticie ſue decipiet̄. hoc mō dyabolꝰ vinculauerat
beatū petꝝ qn̄ cū ad negandū xp̄m induxerat. ſꝫ tūc xp̄s vincula
eiꝰ ſoluit qn̄ ei verā penitentiā dedit. Vn̄ dn̄s poterat dr̄e beato pe
tro illd̄ Dan̄. i. Conterā virgā de dorſo tuo. ⁊ vincula tua dirum
pam. Dyabolꝰ grauē virgā ſup̄ dorſum beati petri poſuerat quā
do cū in negatione trina ꝓſtrauerat ⁊ pc̄coꝝ vinculis ligauerat.
hāc ꝟgam xp̄us ꝯtriuit ⁊ vincula dirupit. qn̄ oculo miſericordie
ipm̄ reſpiciēs ad penitentiā reuocauit. Luc. zz. Et cōuerſus dn̄s
reſpexit petꝝ. ⁊ recordatus ē petrus verbi dn̄i qd̄ dixerat. ꝑuſq̄m
gallus cātet ter me negabis. ⁊ egreſſꝰ foras. fle. amare. Merito fle
re debuit. q2 a xp̄o vero ac mitiſſimo dn̄o ſuo receſſerat. ⁊ a diabo
lo crudeliſſimo hoſte captiuatus fuerat. heu q̄ꝫ crudelis ē hoſtis
iſte. q̄ qn̄ aīaꝫ captiuauerat. ipſam tā multiplici vinculo ꝯſtringit
ꝙ nullū membꝝ ad dei ſanctitatē extēdere potēit. Oculos ligat ne
bn̄ficia dei ꝯſiderēt aut pc̄ca defleāt. aures ne ꝟbū dei audiāt. os
ne ꝯfeſſionē faciat aut deū inuocet. manꝰ ne aliq̄d boni operent̄. pe
des ne ad bō opa ꝓgrediant̄. Quid faciet miſer ſic ligatꝰ vt ſol
uat̄. Faciat ſicut btūs Pe. fecit. ⁊ ſtatim ſoluet̄. defleat culpā. agat
pn̄iaꝫ. ⁊ iueniet grāꝫ. ¶ Tercio dico ꝙ dn̄s ſoluit eum de vinculo
carceris. ipm̄ de carcē liberādo. Sap̄. x. A pc̄coribꝰ liberauit euꝫ
deſ. q2 cū illo. ⁊c̄. Iſtud pōt exponi de beato petro quē dn̄s de pec
catoribꝰ. i. ab herode liberauit ⁊ a iudeis ⁊ cū ipſo in foueā deſcē

dit qm̄ ei in carcere poſito per gr̄az ſuā pn̄s fuit. ⁊ in vinculis cuȝ
nō dereliq̄t. qm̄ ad liberationē a vinculis eius angelū miſit. Legit̄
eni Actuū xij. ꝙ herodes apprehenſuȝ petꝝ in carcerē miſit ⁊ tra/
didit eū quatuor q̄ternionib⁹ militū cuſtodiendū. ⁊ cū dormiret i
carcere vinctus cathenis duab⁹. ecce angelus dei aſtitit ⁊ lumen
re. in habi. car. ꝑcuſſoqꜫ latē. petri ex e. d. ſurge ve. ⁊ cecid̄e. cathe
ne de manib⁹ eius. ⁊ cū eduxiſſet eū. Petrus ad ſe reuerſus dixit.
Nūc ſcio vere ⁊c̄. vſqꜫ ibi plebis iudeoꝝ. Cōſidera in hoc facto. qꜫ
bn̄ deus ſuos amicos conſolat̄. ⁊ fideliter eis in tribulationibus
poſitis aſſiſtat. Ecce Petr⁹ in carcere clauſus fuit. vinct⁹ iacebat.
ſub cuſtodibus tenebat̄. ⁊ vbi euadere p̄ ſe nō potuit. de⁹ eū eripuit.
Ipſe de⁹ impleuit qđ dudū per ꝓphaȝ ꝓmiſerat. Cū ipō ſum in tri
bulatione eri. e. et glo. Si ergo tribulationē ſuſtineas nō deſperes.
qꝛ de⁹ tecū eſt vt te eripiat. Multi q̄ tribulant̄ putāt ſe a deo dereli
ctos. attendūt pōdus tribulationis et nō ꝯſiderant p̄miū retribu
tionis. et ꝓpt̄ h̄ ſunt impaciētes. grauiter tribulationes tolerāt. et
ꝯtra deū murmurant. dicūt eni. quid feci pre alio homine. ꝙ deus
tam multipliciter me affligit: Noli tu hō hoc facere. Attende ꝙ diſ
ciplina dei ſumme eſt vtilis tibi. Hebre. xij. Omnis diſciplina in p̄/
ſenti quidē nō videt̄ eſſe gaudij ſȝ meroris. poſtea aūt fructū paca/
tiſſimū exercitatis p̄ eam reddet iuſticie. ¶ Quarto dico ꝙ deus
beatū petꝝ ſoluit a vinculo corporis. de ſtatu hui⁹ miſerie eū educen
do. O qꜫ graue vinculū quo anima ligatur in corpore. quoniaȝ eſt
in carcere. vbi deorſum incuruatur qđ ſurſum aſpicere nō valet.
ad contemplandā faciem dei ad quā creata eſt nō poteſt tranſire.
Ab hoc vinculo deus beatū Petꝝ ſoluit quando eius animā de corpo/
re mortis hui⁹ eduxit et ad celeſtē patriā vbi nūqꜫ aliq̄s miſerias
ſuſtinebit perduxit. yſa. xxv. Precipitabit dn̄s in monte iſto. i. in ec/
cleſia celeſti. dicit gloſa. faciē vinculi colligati ſup̄ oēs populos. ⁊
telam quam orditus ē ſup̄ omnes nationes. precipitabit mortem
in ſempiternū. interlinealis. vt ap̄li⁹ nō ſit diſſolutio aīe ⁊ corpis.
bn̄ dicit vinculi colligati. qꝛ per hoc vinculū aīa corpori adeo fir
mit̄ colligat̄. vt qꜫuis ſit ſancta. qꜫuis certa de celeſti gl̄a. adhuc
tn̄ ē ei pēa ſeparari a corpe. vn̄ dr̄. ij. Cor. v. Scim⁹ qm̄ ſi terreſtris
dom⁹ nr̄a hui⁹ habitatiōis diſſoluat̄ ꝙ edificationē a deo ⁊c̄. quā
uis hoc ſciam⁹. adhuc tn̄ nō libenter morimur. qꝛ penale eſt aīam

ſeparari a corpe. ꝓter qđ deus dixit Petro Jo. vltio. Cū eſſes iu-
nior cingebas te ⁊ ābl. vbi volebas. cū aūt ſenueris alius te cingꝫ
⁊ ducet quo tu nō vis. Hoc aūt dixit ſignificās qua morte clarifi-
caturus eſſet deū. Quis hominū nō abhorreret mori. cū xp̄s dixit
iminente paſſione Pater ſi poſſibile eſt trāſeat a me calix iſte. Bene
illis qui vitā talem in hoc mūdo agunt. vt cū a vinculo corporis
abſoluunt̄ ad celeſtem patriā introducunt̄ ad quā nos perducat
dn̄s nr̄ ih̄s qui cū p̄re ⁊ ſpūſancto viuit ⁊ regnat Amen.

De ſancto Dominico. Sermo.

SUrrexit helyas quaſi ignis ⁊ v̄bum illius quaſi facula
ardebat. Ecc. xlviij. Verbū illud ɔgrue poteſt exponi ad
ɔmendationē beati dominici. Legit̄ ſiquidē in eius legē-
da ꝙ mater ſua ante ortum eius vidit in ſomnijs ſe catulū geſtan
tem in vtero. ardentē in ore faculā baiulantē qui egreſſus ex vtē-
ro totam mūdi fabricā incendebat. Vere dominicus ɔparatur catu
lo qꝛ per humilitatē humilis fuit ɔtra extraneoſ. i. hereticos latra
uit ⁊ medicinalem linguā ad ſanandū vulnera peccatoꝝ habuit.
Hic faculā ardentē in ore portauit ꝑ quā totū mundū incendit qꝛ
ignito v̄bo predicationis ſue totū mundū illuſtrauit. Bene ergo
dicit Surrexit helias ⁊c. In quib⁹ v̄bis ɔmendat̄ beat⁹ Domini
cus a duob⁹ a ɔuerſationis ſanctimonia ⁊ a p̄dicatiōis efficacia
P̄mū ibi Surrexit helias. Scđm ibi ⁊ v̄bum ei⁹ q̄ſi facula arde-
bat. Nō ꝙ ſanct⁹ dn̄icus helie ɔparat̄ ꝓp̄t q̄nqꝫ videliꝫ ꝓp̄t vi-
te auſteritatē. ꝓpter feruidā caritatē. propt̄ miraculoꝝ ſingulari-
tatē. propt̄ orōis v̄tuoſitatē. propt̄ rapt⁹ ſui dignitatē. Primo
ɔparat̄ helie propt̄ vite auſteritatē. Helias enī auſteraꝫ vitā duxit
qꝛ duꝝ habitū portauit ⁊ humilē ſicut legit̄ iiij. Re. i. Magnā abſti
nētiā fecit. ſicut legit̄. iij. Re. xix. ꝙ cū dormiret ſub quadā arbore
iuniperi. Angel⁹ dn̄i excitauit eū ⁊ oſ̄dit ſibi ſubcinericiū panē et
vas aq̄ de q̄ cū comediſſet et bibiſſet māſit ſic ꝑ xl. dies ꝙ nec ali-
q̄d comedit nec bibit. Et in h̄ btūſ dn̄ic⁹ ſilis fuit ei qꝛ valde auſterā
vitā duxit hūilē habitū portauit. ſic pꝫ ad oculū in ſuis imitatorib⁹ et
multū abſtinēs fuit. Legit̄ ſiquidē de eo cū adhuc eēt ſecularis et
miſſus ad ſtudiū ꝑ x. ānos vinū nō bibit et poſtmodū ſicut đ ipo
legit̄ ꝑ integrā q̄dragēſimā in ſolo pane et aq̄ frigida ieiunauit et
ex auſteritate vite magnā grām ꝓmeruit apud deū qꝛ debilitato